

Branka Milošević *

ISSN 0469-6255
(77 - 80)

GOSPODARSKI POJAS I NJEGOVO PROGLAŠENJE

UDK 341.225(497.13) (262.35)

Stručni rad

Sažetak

Unošenjem norma o gospodarskom pojasu u svezi s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravu mora, zapravo je izvršena kodifikacija važećega međunarodnog instituta. Taj pojas podvrgnut je posebnom pravnom režimu; po svojem pravnom statusu to je pojas *sui generis*.

U ovom radu obrađen je gospodarski pojas imajući na umu odredbe Konvencije koje reguliraju prava i dužnosti obalne države te prava i dužnosti ostalih država u tom pojasu. Posebno je obrađeno njegovo proglašenje, uzimajući u obzir specifičnosti uvjetovane okolnošću što se Jadransko more ubraja u poluokružena mora, i što su njegova osnovna obilježja izduženosti i uskoća - prosječna mu je širina svega 159,3 km, a tu su svakako i novi pravni odnosi nastali uspostavljanjem novih međunarodno-pravnih subjekata, država na Jadranu.

Gospodarski je pojas institut pozitivnoga međunarodnog prava, pa je unošenjem norma o gospodarskom pojasu u Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora zapravo kodificiran važeći međunarodni institut.¹

Polazeći od te činjenice valja napomenuti da se institut gospodarskog pojasa primjenjuje na sve države međunarodne zajednice, neovisno o stupanju na snagu Konvencije. Naime, prava i obveze koje iz njega proizlaze odnose se na sve zemlje bez obzira na to je li Konvencija stupila na snagu. Doduše, to se odnosi samo na odredbe supstancijalnog prava sadržane u Konvenciji (dio V) s obzirom na to da taj dio sadrži norme koje su istodobno i norme općega običajnog međunarodnog prava. Međutim, kad je riječ o normama proceduralne prirode (članak 74. Konvencije - razgraničenje između gospodarskih pojasa) one nisu mogle postati dio općega običajnog prava, pa samim tim ne mogu ni obvezivati države koje nisu vezane Konvencijom (taj stav može se primijeniti i na čitav cijeli XV. dio Konvencije jer on sadrži norme proceduralnog prava).²

// Gospodarski pojas znači područje koje se nalazi izvan teritorijalnog mora i uz njega, kojem se vanjska granica mjeri od polaznih crta (ili ravnih arhipelaških crta) od kojih se mjeri širina teritorijalnog mora, s tim što se taj pojas ne smije protezati izvan 200 morskih milja računajući od spomenutih crta. //

Taj pojas podvrgnut je posebnom pravnom režimu. Naime, pravni status gospodarskog pojasa razlikuje se od onoga u teritorijalnog mora, ali i od pravnog statusa otvorenog mora; po svom pravnom statusu to je pojas *sui generis*. On nije dio državnog područja obalne države, pa s obzirom na to ne može se podvrgnuti njezinu suverenitetu. Međutim, iako obalna država u njemu ima znatno ograničeniju vlast u usporedbi s teritorijalnim morem, ona u tom pojasu ima veoma važna "suverena" resursna i druga prava.

Kad se već govori o pravima obalne države koje ona ima u svom gospodarskom pojasu, valja reći da Konvencija Ujedinjenih naroda o pravu mora svojim odredbama utvrđuje kako obalna država u tom pojasu ima: a) suverena prava radi istraživanja i iskorištavanja, očuvanja i gospodarenja živim i neživim prirodnim bogatstvima voda nad morskim dnom i onih morskog dna i podzemlja mora, te u pogledu drugih djelatnosti radi ekonomskog istraživanja i iskorištavanja pojasa, kao što je proizvodnja energije korištenjem vode, struja i vjetrova; b) jurisdikciju u pogledu podizanja i uporabe umjetnih otoka, uređaja i naprava znanstvenog istraživanja mora, zaštite i očuvanja morskog okoliša, te druga prava i dužnosti predviđene konvencijom.³

Ostvarujući svoja suverena prava istraživanja, iskorištavanja, očuvanja i gospodarenja živim bogatstvima u gospodarskom pojasu, obalna država može poduzimati takve mjere kao što su pregledi, inspekcije, zapljene i sudski postupci nužni da bi se osiguralo poštovanje zakona i propisa koje je ona usvojila u skladu s Konvencijom o pravu mora. Kako bi očuvala živa bogatstva svoga gospodarskog pojasa, obalna država ima pravo i dužnost odrediti dopustivi ulov živih bogatstava, pa u vezi s tim dužna je voditi računa da ne nastupi preiskorištavanje u gospodarskom pojasu. Time se omogućuje da se održe

* dr. Branka Milošević
Pomorski fakultet Dubrovnik
Dubrovnik

populacije lovljivih vrsta na razini koja će dati najviši dopušteni nivo biološkog iskorištavanja određene populacije u okolnostima ekoloških i ekonomskih činitelja. Dostupne znanstvene informacije glede očuvanja ribljih naselja daju se i razmjenjuju preko subregionalnih, regionalnih ili svjetskih organizacija, ovisno o prilikama, i uz sudjelovanje svih zainteresiranih država. Imajući na umu svoja prava glede iskorištavanja, očuvanja i gospodarenja živim bogatstvima u svome gospodarskom pojasu, obalna država utvrđuje svoje mogućnosti lovljenja živih bogatstava. I tek ako ona ne može ostvariti cjelokupni dopustivi ulov, omogućuje dogovorom i sporazumima drugim državama pristup višku dopustive lovine. Pri tome su te države i njihovi državljani dužni poštovati sve propise o modalitetima i uvjetima iskorištavanja tih bogatstava, a koje je obalna država donijela u skladu s odredbama Konvencije o pravu mora.

Treba napomenuti da kad obalna država dostigne stupanj razvijenosti koji joj omogućuje izlovljavanje ukupne dopustive lovine u vlastitom gospodarskom pojasu, tad ona i ostale zainteresirane države mogu zaključivati pravedne ugovore na dvostranoj, subregionalnoj ili regionalnoj osnovi, kojima bi se neobalnim državama u razvoju iz iste subregije ili regije dopustilo sudjelovanje u iskorištavanju živih bogatstava gospodarskih pojasa obalnih država te subregije ili regije, ovisno o okolnostima i na osnovi uvjeta povoljnih za sve stranke.

Razvijene neobalne države mogu sudjelovati u iskorištavanju živih bogatstava jedino u gospodarskim pojasima razvijenih obalnih država iz iste subregije ili regije, vodeći računa o mjeri u kojoj je obalna država, dajući drugima pristup svomu gospodarskom pojasu, uzela u obzir i potrebu da se štetni učinci za ribarske zajednice i ekonomski poremećaji u državama kojih su pripadnici uobičajeno ribarili u zoni, svedu na najmanju mjeru.

Države u nepovoljnome zemljopisnom položaju imaju pravo na pravednoj osnovi sudjelovati u iskorištavanju odgovarajućeg dijela viška živih bogatstava u gospodarskim pojasima obalnih država u istoj subregiji ili regiji. Uvjeti i modaliteti takva sudjelovanja utvrđuju se dvostranim, subregionalnim ili regionalnim sporazumima između zainteresiranih država.⁴ Valja reći da se pod pojmom "države u nepovoljnem geografskom položaju" misli na obalne države, uključivši obalne države na okruženim ili poluokruženim morima, koje njihov zemljopisni položaj čini zavisnima od iskorištavanja živih bogatstava gospodarskog pojasa ostalih država, a sve radi opskrbe ribom za potrebe stanovništva, ali i na obalne države koje ne mogu pretendirati na vlastiti gospodarski pojas. Treba napomenuti da se odredbe Konvencije koje reguliraju prava država u nepovoljnem zemljopisnom položaju neće primijeniti na obalnu državu s pravednom pretežno ovisnom o iskorištavanju živih bogatstava njezina gospodarskog pojasa.

Na kraju valja istaknuti da se prava iskorištavanja živih bogatstava ne smiju prenositi neposredno ili posredno trećim državama, ili njihovim državljanima, najinom ili dozvolom, osnivanjem zajedničkih pothvata ili bilo kojim drugim načinom, osim ako se zainteresirane države drukčije ne dogovore.

Za razliku od prava istraživanja, iskorištavanja, očuvanja i gospodarenja, obalna država nije dužna bilo

s kime dijeliti neživa bogatstva u svom gospodarskom pojasu. Jednako tako, na temelju odredaba Ženevske konvencije o epikontinentalnom pojasu, obalna država ima isključivo pravo kad su u pitanju živa bića koja pripadaju tzv. pridnenim vrstama, tj. bićima u stadiju u kojem se love ili nepomična na morskome dnu ili ispod njega, ili su se nesposobna pomicati ako nisu u stalnom fizičkom dodiru s morskim dnom i podzemljem. Budući da dno i podzemlje gospodarskog pojasa praktički odgovara epikontinentalnom pojasu, odnosno uživa njegov pravni status, to obalna država iskorištavanjem neživog bogatstva gospodarskog pojasa ostvaruje u skladu s pravnim režimom koji se primjenjuje u epikontinentalnom pojasu.

Što se tiče jurisdikcije obalne države glede umjetnih otoka, uređaja i naprava, treba reći da ona ima isključivo pravo sama graditi, odnosno dopuštati i regulirati izgradnju, rad i uporabu tih uređaja. Obalna država ima isključivu jurisdikciju nad tim umjetnim otocima, uređajima i napravama, uključujući i carinske, fiskalne, zdravstvene, sigurnosne i useljeničke propise. Svakako, prilikom njihove izgradnje obveza je obalne države da prethodno obavijesti o toj izgradnji, odnosno postavljanju. Ako se pokaže potreba, obalna država ima pravo odrediti sigurnosne zone dimenzija, s tim što one ne smiju zahvaćati više od 500 m oko uređaja, mjereći od svake točke njihova vanjskog ruba, ako drukčije ne propisuju međunarodni standardi. Svi brodovi dužni su poštovati utvrđene zone sigurnosti, ali obalna država umjetne otoke, uređaje, naprave i njihove sigurnosne zone ne smiju postavljati na mjestima gdje bi ometali međunarodne plovidbene putove. Jer, oni zapravo, nemaju status otoka, a prema tome ni vlastitoga teritorijalnog mora, pa se na osnovi njihova postojanja ne mogu uspostaviti granice teritorijalnog mora, gospodarskog pojasa ili epikontinentalnog pojasa.

Glede znanstvenog istraživanja mora u gospodarskom pojasu, valja napomenuti, da obalna država u tome ne uživa isključivo pravo. Međutim, ona ima pravo jurisdikcije, pa s obzirom na to, druge države i nadležne međunarodne organizacije ne smiju izvoditi znanstvena istraživanja bez njezina odobrenja (što ona u pravilu treba da dopusti kad su to istraživanja u miroljubive svrhe).

Zaštita i očuvanje morskog okoliša obveza je obalne države u vlastitom gospodarskom pojasu, pa u tom smislu dužna je surađivati za ostalim državama glede spomenute zaštite.

U gospodarskom pojasu brodovi svih država uživaju slobodu plovidbe u skladu s člankom 87. Konvencije, odnosno prema pravnom režimu koji vrijedi za otvoreno more. Međutim, Konvencija svojim odredbama propisuje prava i dužnosti obalne države u gospodarskom pojasu, pa se postavlja pitanje hoće li i koliko to zapravo utjecati na slobodnu plovidbu u tom prostoru. Naime, iz prava i obveza obalne države proistječe i dužnost da ta prava poštuju druge države, a to opet znači da ona posredno određuju i pravni položaj brodova u gospodarskom pojasu s obzirom na to da oni moraju poštovati propise obalne države za gospodarski pojas.

Imajući na umu ovlaštenja obalne države glede zaštite živih bogatstava u gospodarskom pojasu, zaštite od zagadivanja i očuvanja morskog okoliša, te prava glede drugih djelatnosti u ekonomskom istraživanju i isko-

rištavanju gospodarskog pojasa (izgradnja umjetnih otoka, uređaja i naprava i sigurnosnih zona oko njih), može se zaključiti, da je ipak načelno priznata sloboda plovidbe u gospodarskom pojasu na neki način ograničena. To se potvrđuje i odredbom u članku 58, točki 2. Konvencije, da će se pravila koja se odnose na otvoreno more (čl. od 88. do 115.) primjenjivati gospodarskom pojasu u onoj mjeri u kojoj nisu nespojiva s pravilima što se isključivo i izravno odnose na gospodarski pojas. Dakle, međunarodna pravila koja vrijede za brodove na otvorenom moru primjenjivat će se samo ako su kompatibilna s onima za gospodarski pojas. Ipak, iako je gospodarski pojas područje podvrgnuto posebnom pravnom režimu, stoji činjenica da je u gospodarskom pojasu Konvencijom priznato pravo slobodne plovidbe brodovima svih država prema pravnom režimu koji vrijedi u otvorenom moru, što proistječe iz članka 58. Konvencije, pa do danas nije bilo primjera ograničavanja slobode plovidbe. Zbog povreda zakona i propisa o gospodarskom pojasu obalna država ima pravo progona jer je na to ovlaštena odredbama Konvencije.

Na kraju valja spomenuti da Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravu mora nisu obuhvaćena sva prava i obveze bilo obalne države, bilo drugih država u gospodarskom pojasu. Zato se postavlja pitanje kome će ta nespomenuta prava pripasti, ako se u praksi pojave. Da li obalnoj državi ili međunarodnoj zajednici? Doduše, Konvencija u članku 59. daje načela na temelju kojih će se rješavati spor između obalne i neke druge države ili države glede rezidualnih prava. Naime, Konvencijom se određuje da se taj sukob rješava pravedno i u svjetlu svih relevantnih okolnosti, vodeći računa o važnosti tih interesa za stranke i za međunarodnu zajednicu u cjelini.⁵

Konačno, treba istaknuti da obalna država, za razliku od epikontinentalnog pojasa, nema pravo na gospodarski pojas *ipso facto*. Njega treba formalno proglasiti ili zakonom ili jednostranim pravnim aktom, ili ga utvrditi međunarodnim ugovorom. Dakle, dok obalna država izričito ne proglasi svoj gospodarski pojas, sve države imaju pravo tu površinu mora i stup morske vode koji bi činio gospodarski pojas da je proglašenje izvršeno, držati dijelom otvorenog mora.

Do danas na Jadranu nijedna država nije proglasila svoj gospodarski pojas. Ali, imajući u vidu da se Jadransko more ubraja u poluokružena mora, a njegove osnovne karakteristike ogledaju se u tome što je ono izduženo i usko more, spojeno s ostalima Otrantskim tjesnacem (Otrantska vrata), širokim svega 41 nautičku milju, te da njegova ukupna dužina iznosi 783 km, ili 423 morske milje, a površina mu je pri srednjoj morskoj razini svega 138 595 km², dok je prosječna širina 159,3 km, a njegov najširi dio, od Stobreča kod Splita do grada Vasto na talijanskoj obali iznosi svega 117 milja, nijedna država na Jadranu neće moći u cijelosti primijeniti dopuštenu širinu gospodarskog pojasa.⁶

U svakom slučaju morat će se primijeniti odredba članka 74. konvencije o pravu mora glede razgraničenja gospodarskog pojasa između država kojima se obale dodiruju ili su one smještene sučelice. Naime, razgraničenje će se morati ostvariti sporazumom u skladu s međunarodnim pravom kako je to izkazano u članku 38. Statuta Međunarodnog suda, radi postizanja pravednog rješenja.

Prilikom razgraničenja pojasa valja imati na umu odredbu točke 4, članka 74. Konvencije: "Kada između zainteresiranih država postoji sporazum koji je na snazi, razgraničenje gospodarskog pojasa uređuje se u skladu s odredbama tog sporazuma." Međutim, pri tome valja imati u vidu da je na Jadranu došlo do suštinske promjene u pogledu pravnih odnosa. Naime, stvoreni su novi međunarodnopravni subjekti, pa je tu sad šest država, i samim tim se postavlja i pitanje razgraničenja morskog prostora s obzirom na to da je to razgraničenje preduvjet buduće međudržavne suradnje. Inače, te se države nalaze u poluokruženom moru pa ih na suradnju upućuje i članak 123. Konvencije o pravu mora, pozivajući ih da uskladuju: a) gospodarenje, očuvanje i istraživanje živih bogatstava mora; b) ostvarivanje svojih prava i ispunjavanje svojih dužnosti u zaštiti i očuvanju morskog okoliša; c) svoje politike znanstvenih istraživanja i, gdje je to prikladno, poduzimaju zajedničke programe znanstvenog istraživanja područja. Polazeći od svega toga, za očekivati je da će se razgraničenje morskog prostora na Jadranu ostvariti međusobnim sporazumima postojećih država.

Napokon, valja reći da je proglašenje gospodarskog pojasa subjektivno pravo svake obalne države, pa u svezi s tim ono zavisi od njezine volje, odnosno ocjene da to odgovara njezinim interesima. Ipak, mi držimo da će biti prijeko potrebno najprije posebnim sporazumom razgraničiti morski prostor pa tek onda odlučivati o proglašenju gospodarskog pojasa.

Svakako, prilikom odlučivanja o tome treba li proglasiti gospodarski pojas, ne smiju se zapostaviti prava i dužnosti obalne države u tom pojasu, ali i koristi što iz tih prava proizlaze, a koje bi opravdale to proglašenje. Doduše, obalna država već ima neka prava po osnovi epikontinentalnog pojasa (prava istraživanja, iskorištavanja, očuvanja i gospodarenja živim "vrstama od dna" i neživim bogatstvima morskog dna i podzemlja, te jurisdikcije glede podizanja i uporabe umjetnih otoka, uređaja i naprava). Ipak, bez obzira na to, a imajući na umu obalne države izloženo u dosadašnjem izlaganju, držimo kako ima dovoljno razloga za utvrditi kako bi za našu zemlju bilo korisno proglašenje gospodarskog pojasa. Posebno to vrijedi ako se pode od činjenice da će proglašenjem gospodarskog pojasa na Jadranu nestati otvoreno more kao institut međunarodnog prava, a to će imati za posljedicu nestanak područja u kojem se ribolov mogao obavljati u skladu s člankom 87. Konvencije. Naime, nestankom otvorenog mora kao instituta međunarodnog prava ribolov će se obavljati jedino u skladu s V. dijelom Konvencije, tj. po odredbama koje reguliraju ribolov u gospodarskom pojasu, a što je veoma bitno za obalnu državu.

Imajući u vidu da u gospodarskom pojasu obalna država osim "resursnih" prava ima i ona "neresursna", opravdano je zaključiti da će na Jadranu u prostorima sada otvorenog mora doći do kvalitetnih promjena u pravima i dužnostima obalnih država. A što će, svakako, imati za posljedicu i očuvanje ekološke ravnoteže Jadrana.

Na kraju, još jednom bi valjalo istaknuti, polazeći od činjenice da u gospodarskom pojasu obalna država uz ekonomska ima i druga važna prava, te imajući u vidu njegovu važnost u zaštiti interesa obalne države i primjenu instituta prava progona, kako držimo da bi pro-

proglašenje gospodarskog pojasa za našu zemlju bilo korisno.

ZAKLJUČAK

Nastanku međunarodnopravnog instituta gospodarskog pojasa prethodili su zahtjevi obalnih država za protezanje suvereniteta i jurisdikcije nad širokim područjima mora i podmorja uz obalu izvan državnih granica na moru. Polazeći od tih nastojanja i nesumnjivo prevladajućeg stava međunarodne prakse i doktrine glede gospodarskog pojasa, treba reći da je on još prije donošenja Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora postao institut pozitivnog međunarodnog običajnog prava, i da je Konvencijom zapravo kodificiran važeći međunarodni institut. U svezi s tim valja istaknuti da se prava i obveze koja iz tog instituta proizlaze primjenjuju na sve države međunarodne zajednice bez obzira na to je li Konvencija stupila na snagu (isključuju se norme proceduralne prirode). Pravni status gospodarskog pojasa razlikuje se od pravnog statusa teritorijalnog mora, ali i otvorenog mora. Pravno je to pojas *sui generis*, i nije dio državnog područja obalne države, pa s obzirom na to ne može podvrgnuti njezinom suverenitetu. Ipak, iako obalna država u njemu ima znatno ograničeniju vlast nego u teritorijalnom moru, ona u tom pojasu ima veoma važna "suverena" resursna i druga prava. O njima se pobliže govorilo kad su se izlagala prava i obveze obalne države i drugih država u gospodarskom pojasu. Svakako, treba napomenuti da obalna država, za razliku od epikontinentalnog pojasa, nema pravo na gospodarski pojas *ipso facto*. Njeza treba formalno proglasiti bilo Zakonom, bilo jednostranim pravnim aktom, ili ga utvrditi međunarodnim ugovorom.

Glede proglašenja gospodarskog pojasa bitno je da je Jadran izduženo i usko more i da mu je prosječna širina svega 159,3 km. Jer, s obzirom na to, nijedna država na Jadranu proglašenjem gospodarskog pojasa neće moći u cijelosti ostvariti dopuštenu širinu tog pojasa. U svakom slučaju morat će se primijeniti odredbe članka 74. Konvencije glede razgraničenja gospodarskog pojasa, tj. ono će se ostvariti sporazumom u skladu s međunarodnim pravom, kako je to naznačeno u članku 38. Statuta Međunarodnog suda, radi pravednog rješenja.

Imajući u vidu da je na Jadranu došlo do suštinske promjene u pogledu pravnih odnosa, tj. da su stvoreni novi međunarodni pravni subjekti, držimo da bi se prije proglašenja gospodarskog pojasa moralo razgraničiti morski prostor s obzirom na to da je to preduvjet buduće međudržavne suradnje. U svakom slučaju, imajući na umu prava obalne države u gospodarskom pojasu i njegovu važnost glede zaštite njezinih interesa te primjenu instituta prava progona, držimo da bi proglašenje gospodarskog pojasa za našu zemlju bilo korisno.

Rukopis primljen: 10. 09. 1992.

BILJEŠKE

- ¹ U pogledu doktrine da je gospodarski pojas već sad pozitivno međunarodno pravo, vidi: B. V u k a s, The impact of the third United Nations conference on the Law of the sea, referat na Colloquium on the New Law of the sea, održan u Ateni 27 - 29. rujna 1982.; Z u l e t a, Introduction, 17 San Diego Law Review, 1980.; cit. u.: V. I b l e r, Isključiva gospodarska zona, Pomorski zbornik, 21, Rijeka 1983.
- ² Vidi pobliže o tome: V. I b l e r, Isključiva gospodarska zona, Pomorski zbornik, 21, Rijeka 1983, 27 - 29.
- ³ Vidi članak 56. konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora
- ⁴ Vidi pobliže o tome u članku 70. Konvencije
- ⁵ Prema mišljenju prof. Iblera, pri sumnji kome će pripasti rezidualno pravo, obalna država će imati jaču poziciju. Ona će biti u izvjesnoj prednosti pred "drugim državama", tj. onima koje u odnosnom slučaju nisu obalne. Proces će najvjerojatnije teći u pravcu ograničavanja nekih prava drugih država koja su za njih rezervirana Konvencijom. Suverena prava obalnih država u njihovim gospodarskim pojasima bit će bolje zaštićena nego prava "drugih" država, uz ostalo i zato što su ona "suverena", a prava "drugih" država se takvim ne mogu smatrati (V. I b l e r, isključiva gospodarska zona s posebnim osvrtom na Jadran, Pomorski zbornik, 21, Rijeka 1983.
- ⁶ Izvor podataka: Grupa autora, redakcija D. Rudolf, Epikontinentalni pojas, Split 1976, 112.

LITERATURA

1. D. R u d o l f, Međunarodno pravo mora, Zagreb 1985. ✓
2. D. R u d o l f, Terminologija međunarodnog prava mora, Split 1980.
3. D. R u d o l f, Morski gospodarski pojas u međunarodnom pravu, Split 1988.
4. V. D e g a n, Međunarodno pravo mora, Zagreb 1989.
5. V. I b l e r, Isključiva gospodarska zona s posebnim osvrtom na Jadran, Pomorski zbornik, 21, Rijeka 1983. ✓
6. L a k o š, Isključiva ekonomska zona i plovidba na Jadranu, Pomorski zbornik, 21, Rijeka 1983.
7. Z. P e r i š i ć, Isključiva ekonomska zona, prinosi za poredbeno proučavanje prava i međunarodno pravo, godina XV, broj 17; Novo pravo mora, Zagreb 1982.
8. B. V u k a s, Uredjenje međunarodne plovidbe po Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravu mora, Pomorski zbornik, 21, Rijeka 1983. ✓
9. Grupa autora, red. D. Rudolf, Epikontinentalni pojas, Split 1976. Konvencija Ujedinjenih naroda o pravu mora, prijevod grupe autora, red. D. Rudolf, Split 1983.

THE DECLARATION OF THE ECONOMICAL AREA

Summary

Setting standards to the economical area of the Adriatic in compliance with the United Nations Convention on the International Law of the Sea, the codification of the international institute has been effected. The area has been declared to be an area sui generis.

The paper has discussed the area taking into consideration the rules of the Conventions regulating rights and duties of the coastal states situated in this area. The declaration itself has been examined with regard to the following characteristics: the Adriatic is very narrow, elongated (average breadth 159,3 km) and a semi land-locked sea. The international recognition of the new states on the Adriatic has caused new relations among them.